

kommande, ere de 36 stadfæstede rent og purt, det er 60 pCt., 10 af Dommenene ere stadfæstede, saa at kun Straffene ere en Smule nedsatte, 5 ere delvis stadfæstede, naar Straffene ere forhøiede, og kun 9 ere blevene frifundne ved Høiesteret, som vare dømtte ved Underretten. Naar man henser hertil, er det et gunstigt Resultat, som vidner om, at Sagerne ikke have været saa utilfredsstillende behandlede endda.

Schiøth: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valckreds (H. Holm) i, at en Afstemning over Dagsordenen kunde være mindre behagelig for Medlemmerne heri Salen; men da Dagsordenen er tagen tilbage, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Det Alternativ, som den ærede Ordfører derefter anbefalede, nemlig at stemme mod Sagens Overgang til 3die Behandling, tiltaler mig slet ikke; thi jeg har den Mening, at hvis denne Sag blev paany behandlet i Udvalget, vilde det være muligt at opnaa en Reform, der vilde være af stor Betydning, nemlig den, at man ved Lov gav Høiesteretsadvokaterne den Ret, som under Forhandlingen og i Praxis er omstridt, til at forlange nye Oplysninger i Justitsager, naar disse komme for Høiesteret. Jeg vil derfor foreslaa, at Behandlingen standses og Sagen vises tilbage til Udvalget.

Formanden (Høgskbro): Der er altsaa stillet Forslag om, at Sagens Behandling standses, og at den paany vises tilbage til Udvalget. Forhandlingen dreier sig nu om dette Forslag.

Ordføreren (Veth): Jeg kan være enig med det ærede Medlem, der talte sidst i, at det under de foreliggende Omstændigheder vilde være ønskeligt, at en saadan Lov blev givet; men jeg er dog i nogen Tvivl om, hvorvidt det kan betragtes som et Udvalgs Opgave at skrive og foreslaa Thinget en ganske ny Lov.

H. Holm: Jeg vil fraraade at vise Sagen tilbage til Udvalget. Tidligere, da vi stode overfor det Spørgsmaal, som Dagsordenen omhandler, vilde det forekomme mig, at der kunde være god Grund til at undersøge Sagen nærmere, idet den var meget tvivlsom; men naar Spørgsmaalet vil blive dette, om man skal forkaste Lovforslaget nu, eller om man skal lade det gaa videre, forekommer det mig, at Sagen er tilstrækkelig drøftet til, at man kan træffe sin Beslutning

i den Henseende. Jeg vil derfor foreslaa, at vi ikke vise Sagen tilbage til Udvalget, men stemme over Forslaget i sig selv.

Schiøth: Jeg skal svare det ærede Medlem, at han kunde have Ret, hvis der ikke var nogenjomhelst Udset til at faae Noget ud af det Forslag eller af Udvalgets Arbejde, men det forekommer mig, at naar denne Ret for Høiesteretsadvokaterne er blevet saa stærkt bestridt her i Salen, og man paa den anden Side maa erkende, at det er en Praxis, som ene og alene har gjort det muligt at faae Justitsager tilstrækkelig oplyste ved Høiesteret, kan der være god Grund til at overveje, om denne Ret ikke bør fastlaas ved Lov, og at vi ud af dette Lovforslag og dets Behandling i Udvalget kunde faae en Reform, som hidtil ganske vist i mange Tilfælde har vist sig overflødig, da Høiesteretsadvokaternes Ret ikke hidtil er negtet, men denne Ret kunde jo meget godt blive negtet, efter at Underrettsdommerne nu have erfaret under denne Sags Behandling, at den Ret i Virkeligheden hviler paa et meget svagt Grundlag. Jeg vil derfor anbefale Thingets ærede Medlemmer i Kraft af den Interesse, som de have for kriminelle Sagens Behandling i alle de forskjellige Instantser, at vise Forslaget tilbage til Udvalget.

H. Holm: Det forekommer mig ikke, at det under den førte Forhandling har vist sig, at denne Ret for Høiesteretsadvokaterne til at faae anstillet nye Forhør hviler paa et overordentlig svagt Grundlag. Det har kun vist sig, at Justitsministeriet ikke i Kraft af sin administrative Myndighed kan fremtvinge denne. Efter den førte Forhandling forekommer det mig netop at kunne ventes, at Høiesteret i alle Tilfælde, hvor der er Grund dertil, vil give vedkommende Advokat Medhold i hans Forlangende om at faae de nødvendige Oplysninger tilveiebragte, og vil øve det fornødne Pres paa Underdommerne i saa Henseende, saa der ingen Fare er for, at Sagen ikke skulde kunne blive tilbørlig oplyst. For dem af os, der stille sig saaledes til denne Sag, at vi rette os efter de bornholmste Repræsentanters Ønsker i saa Henseende, vil det selvfølgelig have en Del at sige, om disse erklære, at Sagen ved at vises tilbage til Udvalget skulde kunne faae en saadan Skikkelse, at de paa deres Os Begne kunne være tjente dermed, thi i saa Fald vil jeg være med til at vise Sagen tilbage til Udvalget. Hvis de derimod ikke tro, at det kan føre til et saadant Resultat, mener jeg, at der ingen Grund er til at forsatte Udvalgets Behandling af denne Sag.